

Debreceni Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
8.K. 30.441/2014/7. szám

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 111 / 1825 - 0 / 2014	
Érkezett: 2014 NOV 04.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 12 + 1 CD db	mm

A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a [REDAKTOR] által képviselt [REDAKTOR] [REDAKTOR] felperesnek – a [REDAKTOR] jogtanácsos által képviselt **Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság** (1088 Budapest, József körút 6.) alperes ellen **fogyasztóvédelmi bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata** iránt indított perében meghozta a következő

v é g z é s t:

A bíróság a perben az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 25. § (1) bekezdése alapján bírósági eljárás felfüggesztése mellett kezdeményezi a 4/2013. (II.4.) NFM Rendelet 5. § (1) bekezdése Alaptörvény-ellenességének megállapítását, illetve az Alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának kizárását.

Jelen végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

A perben irányadó tényállás szerint a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság alperes a felülvizsgálattal érintett HAJ 02391-3/2013. számú határozatával bírság összegének változatlanul hagyása mellett az indokolás tekintetében megváltoztatta a Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelősége IX-O-001/00773-0015/2013. számú elsőfokú határozatát, mellyel a felperest 12.000.000 Ft fogyasztóvédelmi bírsággal sújtotta, egyben kötelezte, hogy a lakossági fogyasztók részére küldött számláit a 4/2013. (II.4.) NFM rendeletben meghatározott forma és tartalmi követelményeknek megfelelő módon készítse el és ezen kötelezettségének teljesítéséről tájékoztassa a hatóságot.

Az alperes jogerős határozatának indokolása szerint a 4/2013. (II.4.) NFM rendelet (a továbbiakban: a Rendelet) 5. § (1) bekezdése szerint a Rendelet a kihirdetését követő 15. napon lépett hatályba, azaz annak rendelkezéseit 2013. február 19. napjától kezdődően alkalmazni kellett. A Rendelet meghatározta a földgáz egyetemes szolgáltató felperes vonatkozásában is az egyetemes szolgáltatásra jogosult felhasználók részére kibocsátott számla számlaképeire vonatkozó követelményeket, melyeknek a felperes a határozatban részletezettek szerint teljes körűen csak a 44. naptól kezdődően felelt meg a felperes által kibocsátott számlák.

Az alperes hivatkozott határozatával szemben a felperes határidőben a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 330. § rendelkezései szerint közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti keresetlevelet terjesztett elő. A bíróság eljárásának kereteit meghatározó felperes által kereseti kérelemben megjelölt jogszabálysértés (Legfelsőbb Bíróság 2/2011. (V.9.) KK. vélemény, valamint Pp.

215.§) egyrészt az volt, hogy a Rendelet 5. § (1) bekezdése nem biztosított megfelelő felkészülési időt a Rendelet szabályainak alkalmazására, így emiatt a felperesnek objektív módon nem volt lehetősége a jogszabályban foglaltak teljesítésére. Ezzel kapcsolatos érvelését keresetlevelében az eljárás során előterjesztett beadványában részletesen kifejtette. Keresete egyebekben a bírság összegének meghatározása kapcsán felmerülő jogszabálysértések megvizsgálására vonatkozott.

Az alperesi ellenkérelem szerint a felperes a Rendelet 2013. február 19-i hatályba lépésétől 2013. április 3. napjáig, azaz 43 napig nem szerzett érvényt annak a jogszabályi kötelezettségének, hogy az egyetemes szolgáltatásra jogosult fogyasztók energiaszámláján tájékoztatást adjon arról, hogy a rezsidió csökkentésére vonatkozó kormányhatározat eredményeképpen az érintett felhasználó megtakarítása mennyi volt az elszámolási időszakban, illetve 2013. január 1-jétől, ezen időszak alatt összesen 877.896 lakossági fogyasztónak küldtek ki tartalmilag hiányos részszámlát vagy elszámolószámlát. Hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes által a megfelelő felkészülési időre vonatkozó hivatkozott előírás és az alkotmánybírósági határozatok a jogalkotóra és nem a jogalkalmazóra vonatkozó előírásokat tartalmaznak, így az első- és másodfokú hatóságok a határozatukban jogszerű eljárás keretében a megalkotott és kihirdetett jogszabályokat alkalmazták.

A bíróság megállapította, hogy a perben a felperes kereseti kérelméhez kapcsolódóan eldöntendő elsődleges kérdés az, hogy a 4/2013. (II.4.) NFM Rendelet 5. § (1) bekezdése elegendő felkészülési időt biztosított-e a jogalkalmazók számára.

Magyarország alaptörvénye B. cikk 1. bekezdése deklarálja, hogy Magyarország független, demokratikus jogállam, ebből elengedhetetlenül következik a jogbiztonság követelménye (7/1992. (I.30.) AB. határozat).

A jogbiztonság kiemelkedően fontos jogállami érték, s ebből eredően meghatározott kötelezettségek hárulnak mind a jogalkotó, mind a jogalkalmazó szervekre, mely jogállam sem tud eltekinteni attól, hogy mind a természetes, mind a jogi személyektől megkövetelje a törvényesen kihirdetett jogszabályok ismerését, s az azokkal összhangban álló magatartás, s mindezek garanciájaként érvényre juttassa azt az elvet: a jogszabály nem ismerése senkit sem mentesít jogellenes magatartásának következményei alól. A demokratikus jogállam azonban – sok egyéb mellett – abban is különbözik a diktatúrától, hogy nem él vissza azzal a lehetőséggel, amelyet a jog megismerésének általános érvényű követelménye az erre alapított felelősségre vonás az állam számára nyújt, hanem kellő törvényi garanciákkal megteremti annak reális lehetőségét, hogy a jogalanyok valóban megismerhessék a rájuk irányadó jogszabályi rendelkezéseket, s módjukban álljon magatartásukat azokhoz igazítani (28/1192 (IV.30.) AB határozat).

Az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben kifejtette azt is, hogy a jogszabály alkalmazására való felkészüléshez szükséges „kellő idő” megállapítása és biztosítása a jogalkotó felelősséggel terhelt mérlegelésének és döntésének függvénye. Az alkotmányellenesség csak a jogszabály alkalmazására való felkészülést szolgáló

időtartam kirívó, a jogbiztonságot súlyosan veszélyeztető vagy sértő elmaradása, illetőleg hiánya esetén állapítható meg. (7/1992. (I.30.) AB határozat).

Az Alkotmánybíróság az 51/2010. (IV.28.) AB határozat indokolásában kifejtette, hogy az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata során a felkészülési idő hiánya miatt akkor állapította meg valamely jogszabály alkotmányellenességét, ha a szerzett jogot korlátozott, korábbihoz képest úgy állapított meg hátrányosabb rendelkezést, illetőleg oly módon hárított fokozott kockázatot a címzettekéről, hogy a megismerés és a felkészülés lehetőségének hiánya sérelmet okozott az érintettek számára, akadályozta a jogalkalmazót a jogszabály alkalmazásában.

Minderre tekintettel a bíróság megállapította, hogy a perben annak a kérdésnek a vizsgálata szükséges, hogy a 4/2013. (II.4.) NFM Rendelet 5. § (1) bekezdése a jogbiztonság követelményeinek megfelel-e, azaz ezen jogszabályi rendelkezés az Alaptörvénnyel összhangban áll-e.

Magyarország Alaptörvényének 24. cikk 2. bekezdés b./ pontja szerint ezen kérdés megválaszolása az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik, így a bíróság az eljárását az Abtv. 25. § (1) bekezdésének és a Pp. 155/B. § (3) bekezdés rendelkezései szerint felfüggesztette és a kérdéses jogszabályi rendelkezés alkotmányellenességének vizsgálatára irányuló eljárást kezdeményezett az Alkotmánybíróságnál.

A bíróság jelen végzés mellékleteként megküldi az Alkotmánybíróság részére a perrel érintett első- és másodfokú közigazgatási határozatokról, felperes kereseti kérelméről, alperes ellenkérelméről, továbbá a bíróság felhívására a felperes által készített előkészítő irat egy példányát.

A jogorvoslati kioktatás a Pp. 155/B. § (4) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2014. október 22.

Dr. Kiss Árpád Lajos sk.
bíró

A kiadmány hiteléül:

